

Kod przedmiotu:

63

1. INFORMACJE O PRZEDMIOCIE – SYLABUS

A. Podstawowe dane

Nazwa przedmiotu/zajęć	Programowanie rehabilitacji w dysfunkcjach układu ruchu
Kierunek studiów	Fizjoterapia
Poziom studiów	Jednolite magisterskie
Profil	Praktyczny
Forma studiów	Stacjonarne
Jednostka prowadząca kierunek	Karkonoska Akademia Nauk Stosowanych w Jeleniej Górze Wydział Nauk Medycznych i Technicznych Katedra Nauk o Kulturze Fizycznej i Zdrowiu
Imię i nazwisko nauczyciela(-li) i stopień lub tytuł naukowy osoby odpowiedzialnej za przygotowanie sylabusu	
Przedmioty wprowadzające	-
Wymagania wstępne	-

B. Semestralny/tygodniowy rozkład zajęć według planu studiów

Semestr	Wykłady (W)	Ćwiczenia (Ć)	Warsztaty (Wr)	Laboratoria (L)	Liczba punktów ECTS*
7	-	-	-	45	3
8	-	-	-	90	6
9	-	-	-	60	4

2. CELE KSZTAŁCENIA DLA PRZEDMIOTU

C1	Zapoznanie studenta z programowaniem procesu rehabilitacji i ogólnymi zasadami oraz sposobami leczenia najważniejszych dysfunkcji układu ruchu.
C2	Opanowanie umiejętności programowania rehabilitacji w dysfunkcjach narządu ruchu.
C3	Zdobycie kompetencji współdziałania i pracy w grupie fizjoterapeutycznej.

3. EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

Lp.	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się	Odniesienie do charakterystyk II stopnia (kod składnika opisu)
WIEDZA			
W1	Student zna i rozumie zasady programowania		

	procesu rehabilitacji i ogólne zasady oraz sposoby leczenia najważniejszych dysfunkcji układu ruchu w zakresie: ortopedii, traumatologii i medycyny sportowej, reumatologii oraz neurologii i neurochirurgii w zależności od okresu choroby i stanu funkcjonalnego usprawnianej osoby.	D.W1.	P7S_WG
W2	Student przygotowuje program rehabilitacji i wykonuje zabiegi fizjoterapeutyczne u pacjentów z dysfunkcjami układu ruchu.	D.W1.	P7S_WG
UMIEJĘTNOŚCI			
U1	Student zna i potrafi zastosować odpowiednie metody terapeutyczne niezbędne dla doboru postępowania fizjoterapeutycznego u osób w różnym przedziale wiekowym z dysfunkcjami układu ruchu. Potrafi stosować Międzynarodową Klasyfikację Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia ICF.	D.U4. D.U39.	P7S_UW P7S_UW
U2	Student samodzielnie prowadzi dokumentację fizjoterapeutyczną niezbędną dla kontroli przebiegu usprawniania.	D.U4.	P7S_UW
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K1	Student potrafi nawiązać kontakt z pacjentem, okazując szacunek wobec chorego oraz trosk o jego dobro.	KS1	P7S_KR
K2	Student potrafi współdziałać i pracować w grupie fizjoterapeutycznej. Przestrzega zasad etyki zawodowej fizjoterapeuty.	KS4	P7S_KR

4. METODY DYDAKTYCZNE

Pokaz z objaśnieniem. Instruktaż. Ćwiczenia praktyczne. Metoda kierowania samodzielną pracą studenta. Metody i analizy przypadków.

5. FORMA I WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU

Kolokwia lub testy. Sprawozdanie z ćwiczeń dotyczące przebiegu postępowania fizjoterapeutycznego w wybranej jednostce chorobowej oraz konspekty wykonywanych ćwiczeń. Obserwacja aktywności studenta podczas ćwiczeń.

6. TREŚCI PROGRAMOWE

	Uwagi i informacje wstępne. Zapoznanie z przepisami BHP. Tematyka i cele przedmiotu, warunków zaliczenia przedmiotu. Środki fizjoterapii-materialno-techniczna baza fizjoterapii (wyposażenie i sprzęt). Metodyczne środki fizjoterapii. Organizacja zespołu rehabilitacyjnego.
	Zasady doboru środków, form i metod terapeutycznych w zależności od rodzaju dysfunkcji, stanu i wieku pacjenta.

	Metody badania klinicznego i diagnostyki dodatkowej oraz leczenia w zakresie badań stosowanych w skręceniach stawu skokowego.
	Metody badania klinicznego i diagnostyki dodatkowej oraz leczenia w zakresie badań stosowanych w uszkodzeniach ścięgna Achillesa.
	Metody badania klinicznego i diagnostyki dodatkowej oraz leczenia w zakresie badań stosowanych w urazach stawu kolanowego.
	Metody badania klinicznego i diagnostyki dodatkowej oraz leczenia w zakresie badań stosowanych przed endoprotezoplastyką stawów biodrowych.
	Metody badania klinicznego i diagnostyki dodatkowej oraz leczenia w zakresie badań stosowanych w innych urazach w obrębie kończyn dolnych.
	Metody badania klinicznego i diagnostyki dodatkowej oraz leczenia w zakresie badań stosowanych w obrębie obręczy barkowej szczególnie obrażeniach i chorobach stawu ramiennego.
	Metody badania klinicznego i diagnostyki dodatkowej oraz leczenia w zakresie badań stosowanych w obrażeniach i chorobach stawu łokciowego i promieniowo-nadgarstkowego.
	Metody badania klinicznego i diagnostyki dodatkowej oraz leczenia w zakresie badań stosowanych w obrażeniach i dysfunkcjach ręki.
	Metody badania klinicznego i diagnostyki dodatkowej oraz leczenia w zakresie badań stosowanych w obrażeniach i chorobach poszczególnych odcinków kręgosłupa.
	Metody badania klinicznego i diagnostyki dodatkowej oraz leczenia w zakresie badań stosowanych u osób z urazami miednicy.
	Metody badania klinicznego i diagnostyki dodatkowej oraz leczenia w zakresie badań stosowanych u osób z objawami uszkodzenia pnia mózgu, mózdzku i kresomózgowia ze szczególnym uwzględnieniem udaru mózgu, parkinsonizmu, chorób demielinizacyjnych.
	Metody badania klinicznego i diagnostyki dodatkowej oraz leczenia w zakresie badań stosowanych u osób po uszkodzeniach nerwów obwodowych, w polineuropatiach, w schorzeniach styku nerwowo-mięśniowego, w schorzeniach pierwotnie mięśniowych oraz w różnych zespołach bólowych.
	Zasady postępowania w ostrych obrażeniach układu ruchu – protokoły postępowania (POLICE, MEAT, PRISE, PRICSE MM)
	Programowania procesu rehabilitacji w różnych jednostkach chorobowych cz 1.
	Programowania procesu rehabilitacji w różnych jednostkach chorobowych cz 2.

	Postępowanie fizjoterapeutyczne i jego zróżnicowanie w zakresie fizjoterapii u osób po amputacjach planowanych (postępowanie przed- i pooperacyjne) oraz urazowych (amputacje konwencjonalne i fizjologiczne), prowadzić naukę chodzenia w protezie oraz postępowanie po amputacjach kończyn górnych, w tym instruktaż w zakresie posługiwania się protezą
	Postępowanie fizjoterapeutyczne i jego zróżnicowanie przed i po zabiegach artroskopowych stawu kolanowego.
	Postępowanie fizjoterapeutyczne i jego zróżnicowanie przed i endoprotezoplastyce stawu kolanowego.
	Diagnostyka , wskazania do leczenia zachowawczego lub operacyjnego aparatu więzadłowego stawu kolanowego. Programowanie fizjoterapii (rehabilitacji) po urazach i obrażeniach w leczeniu zachowawczym i operacyjnym: więzadeł pobocznych, więzadeł krzyżowych, i innych struktur tkanek miękkich
	Diagnostyka i postępowanie fizjoterapeutyczne w leczeniu urazowych ubytków chrząstki stawowej oraz łąkotec stawu kolanowego.
	Postępowanie fizjoterapeutyczne i jego zróżnicowanie w zakresie fizjoterapii u pacjentów ze schorzeniami reumatologicznymi, chorobami przyczepów mięśni, zmianami zwyrodnieniowo-wytwórczymi stawów oraz ograniczeniami zakresu ruchu lub pozastawowymi zespołami bólowymi o podłożu reumatycznym
	Postępowanie fizjoterapeutyczne i jego zróżnicowanie w zakresie usprawniania funkcji ręki w schorzeniu reumatoidalnym, w tym poprawiające funkcję chwytłą
	Przeprowadzenie badania neurologicznego dla potrzeb fizjoterapii i testów funkcjonalnych w fizjoterapii neurologicznej, w tym oceny napięcia mięśniowego, klinicznej oceny spastyczności oraz oceny na poziomie funkcji ciała i aktywności, a także interpretacja badań dodatkowych (obrazowych i elektrofizjologicznych)
	Podsumowanie i sprawdzenie wiadomości z zakres programowania procesu rehabilitacji w różnych jednostkach chorobowych

7. METODY (SPOSOBY) WERYFIKACJI I OCENY EFEKTÓW UCZENIA SIĘ OSIĄGNIĘTYCH PRZEZ STUDENTA

Efekt uczenia się	Forma oceny (podano przykładowe)					
	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Kolo-kwium	Projekt	Sprawoz-danie	Zaliczenie praktyczne
W1	x		x		x	x
W2	x		x		x	x
U1	x		x		x	x

U2	x		x		x	x
K1	x		x		x	x
K2	x		x		x	x

8. LITERATURA

Literatura podstawowa	<ol style="list-style-type: none"> 1. Białoszewski D. Fizjoterapia w ortopedii. Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL, 2014 2. Kwolek A. Red. (2003). Rehabilitacja Medyczna Tom I, II. Wydawnictwo Medyczne Urban & Partner 3. Kinałski R. (2002). Kompendium rehabilitacji i fizjoterapii. Wyd. medyczne Urban & Partner, Wrocław.
Literatura uzupełniająca	<ol style="list-style-type: none"> 1. Rosławski A., Skolimowski T.(2009). Technika wykonywania ćwiczeń leczniczych. PZWL Warszawa. 2. Rakowski A. (2010). Kręgosłup w stresie. GWP Gdańsk. 3. Wrzosek Z., Bołanowski J, Sutkowska E. Rehabilitation : for medical students Wrocław : Wrocław Medical University, 2011.

9. NAKŁAD PRACY STUDENTA – BILANS GODZIN I PUNKTÓW ECTS

Aktywność studenta		Obciążenie studenta – liczba godzin**
Zajęcia prowadzone z bezpośrednim udziałem nauczyciela lub innych osób prowadzących zajęcia	Udział w zajęciach dydaktycznych, wskazanych w pkt. 1B	195
Praca własna studenta	Przygotowanie do zajęć	70
	Studiowanie literatury	50
	Inne (przygotowanie do egzaminu, zaliczeń, przygotowanie projektu itd.)	75
Łączny nakład pracy studenta		390
Liczba punktów ECTS		13

* ostateczna liczba punktów ECTS

** wartości przykładowe